

РЕДАКЦИЯ АДМИНИСТРАЦИЯ И ПЕЧАТНИЦА

на вестникъ

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

ул. „Царица Йоанна“ № 23

Телефонъ № 150

ОСНОВАНЪ ПРЕЗЪ 1924 год.

КАТО ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКОТО
МАЛЦИНСТВО ОТЪ РУМЪНИЯ**ДОБРУДЖАНСКИ
ГЛАСЪ**

РЕДАКТИРАТЪ: Д. П. СТАЧЕВЪ И Я. Х. ЯНЧЕВЪ

Брой 418

Добричъ, четвъртакъ, 27 мартъ 1941 г. Година VI

ТАРИФА НА ВЕСТНИКА:

АБОНАМЕНТЪ	1 година	280 лв.
	6 месеци	150 „
за България	3 месеци	80 „

Годишенъ абонаментъ за чужбина . 560 „

ОБЯВИ: официални по 2.50 лв. на кв. см.
търговски — по споразумение, годишни и въ-
чални по 60 лв. на публикация, въ хрониката
по 10 лв. за гармонденъ редъ. На абонати спе-
циални условия

СПРЕТЕ!

Сме въ кабинета на Добричкия пом. кметъ. Бавно се отваря вратата и на прага се изпери слабата фигура на единъ дребничъкъ селянинъ, който си бѣше снелъ почтително калпака и кротко гледаше.

„Преселникъ съмъ — започна бавно вѣзлия — настаненъ съмъ въ с. Пчеларово. Болно имамъ въ кѣши. Дѣдохъ за лѣкарства, ето рецептата, но паритъ ми не стигатъ и дѣдохъ, може вие да ми вѣщо помогнете!“

— Само пчеларовска община може да ти помогне — обясни му видимо трогнатия п. кметъ — За колко ти е рецептата и колко не ти стигатъ?

— Сто и двадесетъ лева струва, а азъ имамъ само тридесетъ...

Всички изтърпяхме. Угаснахъ очи на нещастния севернякъ, гледаха на всички ни съ поразителна доброта, сякаш ни милваха.

— Благодаря ви, дето ме опитихте... Прощавайте... Останете съ здраве!

И слабия човѣчекъ притвори следъ себе си внимателно вратата. Той не измѣли ни една дума на огорчение, не заплака ни една отъ сълзитъ, които,

може би, струяха въ широката му българска душа.

Само приведенъ му грѣбъ видѣхъ, какъ бѣше понесълъ бремето на участъ, която имаме повелителни дѣлгъ да облекчимъ.

Предъ този внушителенъ символъ на примирението цѣлото ми съзнание се гресе отъ негодувание противъ всички ония негодници, които сѣ плъзнали изъ нашитъ села и сѣ пълкено постоянство наливатъ отровата и подстрекателствата си въ изтерзанитъ души на нашитъ братя.

Намъ сѣ известни много имена, органитъ на власта ги знаятъ сѣко така. Съображения, които сѣ чужди на тѣзи безсвѣстници, налагатъ да не се взематъ още съответнитъ мѣрки.

Вмѣсто да напрегатъ творчески усилия за облекчаване положението на тия, за които ужъ проливатъ крокодилски сълзи, политиканстващитъ негодии сѣмъ згѣствяватъ атмосферата около имъ, давайки поводъ съ своитъ скрити и подмолни похвати на погрѣшни заключения за нашитъ тѣблородни нови съжители.

Л. П. С-въ

СВѢТЪТЪ ПРЕДЪ РЕШИТЕЛНИ СЪБИТИЯ**ГЕРМАНИЯ, ЯПОНИЯ И ИТАЛИЯ ВЗЕМАТЪ ВАЖНО РЕШЕНИЕ СРЕЩУ НАМЪСАТА НА АМЕРИКА**
ТАЙНИТЪ СЪВЕЩАНИИ ВЪ БЕРЛИНЪ МЕЖДУ ХИТЛЕРЪ, ЧАНО, РИБЕНТРОПЪ И ДР.

Ню-Йоркъ 26. Коментаторътъ на „Колумбия Бродкастингъ Системъ“ съобщава, че Берлинъ е билъ богато украсенъ съ германски знамена и червеното слѣнце на Япония. Присигането на японския външенъ министъръ привлече вниманието на всички, поради което новинитъ за подписването на пакта съ Югославия останаха на второ мѣсто.

Въ Берлинъ понастоящемъ се намира и графъ Чано, италиански министъръ на външнитъ работи, който снощи е и малъ повѣрително съобщение съ водача Хитлеръ и фонъ Рибентропъ на което сѣ присъству-

вали и фонъ Макензенъ, нова много важна стѣпка посланикъ на Райха въ Римъ и Дино Алтиери, италианския посланикъ въ Берлинъ. Това съобщение дава основание да се вѣрва, че наскоро щѣла да бѣде обнародвана една декларация, подписана отъ Германия, Япония и Италия. Тя щѣла да бѣде посветена на новитъ условия, създадени следъ решението на Съединенитъ Шати да подпомогнатъ Англия.

Че наистина се очаква

отъ страна на силитъ отъ тристранния пактъ потвърждаватъ думитъ на осведомени лица отъ Берлинъ, които заявяватъ, че е наивно да се вѣрва, какво г. Мацуока ще трѣгне да пжтува въ тѣзи размирни времена, само за да разгледа германската столица.

Въ Виши японския посланикъ е ималъ продължителенъ разговоръ съ маршалъ Петенъ, на който се отдава голѣмо внимание.

Голѣмо разочарование въ Англия

Стокхолмъ 26. Дописниците на тукашнитъ вестници отъ Лондонъ съобщаватъ, че разочарованието въ британската столица отъ подписването отъ страна на Югославия на тристранния пактъ е било много голѣмо. Лондонския кореспондентъ на „Стокхолмъ Тидингенъ“ писалъ, че гече започвали да се чуватъ негодувания противъ неуспѣхитъ на политиката на Идънъ.

Бѣлградъ 26. (Авала) Отъ официално мѣсто се опровергаватъ всички злонатѣрени слухове за безредици и недisciplinа въ Югославия, поради подписването за присъединяване на страната къмъ тристранния пактъ. Правителствени сѣди

заявявали, че повече не ще се толерира тази клеветническа кампания, която се стреми да отекчи отношенията на Югославия съ нейнитъ съседи. Днесъ, при пристигането на г. Цѣтковичъ отъ Виена, посрещналъ го Мачекъ му казва: „Отъ днесъ всичко ще трѣгне въ още по-голѣмъ редъ!“

Този година ще реши победата на Германия

Букурещъ 26 (Радоръ) Бившия м-ръ на външнитъ работи г. проф. Маноилеску пише въ свѣето списание „Лумя ноуа“, че победата на Англия би означавала края на Румъния.

Годината 1941 ще донесе пълна победа на силитъ отъ оста. Англия ще трѣбва да приеме диктувания отъ Германия миръ.

**ВЪПРОСИТЪ ЗАСЪГАЩИ ЮГОСЛАВИЯ
ЩЕ СЕ РАЗГЛЕДАТЪ СЛЕДЪ СВЪРШВАНЕ НА ВОЙНАТА****НЕ МОЖЕ ДА СТАВА ДУМА ЗА ГАРАНЦИИ**

Берлинъ (ТП) На въпроса, дали употребения въ писмото до югославянското правителство изразъ „зачитане на границитъ“ е равнозначущъ

съ една гаранция за сегашната югославянска територия, днесъ въ Вилхелмщрасе се отговори, че този въпросъ е отъ чисто теоретично естество

и не трѣбва да се разисква. На запитването, дали исканията, които други държави отправятъ къмъ Югославия трѣбва да се смѣтатъ и за напредъ съществующи, бѣше заявено, че всички въпроси отъ този характеръ оставатъ да се разрешатъ следъ свършването на войната.

**Франция се ориентира
къмъ Германия**

Виши 26 (Хавасъ) Представителя на правителството отъ Виши въ Парижъ г.нъ Де Бриньонъ, който пребивава въ временната столица на Франция, е заявилъ предъ представителитъ на печата, че е дошелъ въ Виши да осведоми маршалъ Петенъ за своитъ обиколки изъ окупираната частъ на републиката.

Г.нъ Де Бриньонъ е казалъ, че маршала е ималъ само една грижа — да направи всичко възможно за съвземането на отечеството си. Той схващалъ добре, че въ свѣта ставатъ голѣми промѣни и че Франция не може да се отстрани отъ тѣхъ. Поради това маршалъ Петенъ е билъ готовъ да

сътрудничи съ Германия. „Шефа на правителството, заявилъ Бриньонъ, е много развълнуванъ отъ злонатѣрени слухове, че могълъ да се приближи до единъ генералъ, който предателствува противъ отечеството си. Маршала обеща да освободи всички арестуващи, които сѣ обявили противъ войната. Лично азъ — казва ми маршалъ Петенъ — съмъ билъ винаги противъ тази война“.

ПАПАТА ЩЕ ПРИЕМЕ МАЦУОКА

Бернъ 26 (Хавасъ) Маркаръ, че нѣма никакво съобщение отъ страна на Ватикана, но по всичко изглежда, че Папата ще

**ЯПОНСКИЯ М-РЪ МАЦУОКА
пристигналъ въ Берлинъ**

Берлинъ 26 (Г.Т.А.) — Днесъ въ 18 часа пристигналъ на анхалтската гара г. Мацуока, японския министъръ на външнитъ работи. Той бѣше посрещнатъ отъ германския си колега г. фонъ Рибентропъ и мно-

жество лица отъ германското външно министерство и цѣлия персоналъ на японското посолство, а сѣщо така отъ представителитъ на Унгария, България, Румъния, Словашко и Югославия.

при пристигането на лицето въ Римъ, и то когато тя бѣде поискана. Известно е, че г. Мацуока е католикъ.

Шедствително премина презъ улицитъ, украсени съ германски, японски и италиански знамена и съ много народъ, който се бѣше натрупалъ по тротуаритъ още отъ обѣдъ. Хиляди берлинчани възторжено аплодираха представителя на страната, която отстоява справедливата кауза на тристранния пактъ въ далечния изтокъ.

Единение и само единение!

Живеем дни тревожни, пълни с неизвестност. Никой не може да предскаже със сигурност какво ще ни донесат близките бждни дни. Загриженост е обхванала народите в света. И управници и управлявани напрегат последни усилия, за да могат да запазят своите народи, да не изгорят в страшните пожарища на войната, чийто огънове нжде в света отдавна горят, другде тлътят, а пък трети отново пламват и се разгарят, за да изгорят в буен огън несправдлив, който от гърбове троятъ живота на народите.

И действително, днешната война ще заличи много неправди, създадени от плутократи, на така наречените демократични държави. Колко фалшиво звучи и колко много е загубил своето значение терминът „демократия“. Каква гавра, колко много престъпления и неправди сж изживели народите, както в самите „демократични държави“, така сжщо и в тѣхните голѣми колонии и противните тѣмъ народи, скрити задъ „демократичната“ форма на уцвяление! Колко жестокости, океанъ отъ кръви и слъзи сж пролѣни отъ лжедемократията, която царѣше до войната вѣ свѣта и която продължава още да царѣ в нѣкои дърѣви вѣ свѣта! Но както всѣко нѣщо се ражда, живѣе и умира, така ще стане и съ демократическата форма на управление, която разядена отъ своите вътрешни противоречия, загива вече, отива къмъ своя печаленъ, но зѣ потиснатитѣ народи творде шастливѣ край. Край, който възвестява новата ера вѣ живота на изтерзаното човѣчество, ера на новъ възходъ, на шастие, на слънчеви зари!

Всѣки просвѣтенъ и желаещъ доброто на човѣчеството човѣкъ е видѣлъ и продължава да вижда сжжпите жертви на покоре-

нитѣ отъ Германия, народи, които Англия подучи и излѣга и ги хвърли срещу колосѣтъ Германия съ единствена целъ да запази и да продължи господството си вѣ свѣта. Но, уми! Бърѣки тѣзи пожертвани народи, изглеждатъ, че владичество на Англия, отива къмъ своя страшенъ за самата Англия край! Победитѣ, които нанесе Германия на своите противници, побудени отъ Англия сж голѣми и красноречиво говорятъ за силата на Германия, сила, която се опира на голѣмия националенъ духъ вѣ германеца, духъ създаденъ отъ по-голѣмата справедливостъ, създадена отъ национал-социалистическия режимъ, който справедливостъ създаде пъкъ единението между германския народъ.

Такова единение никога не е липсвало и вѣ нашия народъ. Бунтовничествата презъ турското робство, възстанията, Шипченската епопея и войните: сръбско-българска, 1912, 1913 и европейската красноречиво говорятъ, че българскиятъ народъ е билъ единенъ. Великите жертви, които даде нашиятъ народъ вѣ миналото, геройскиятъ му подвиз и борби и сегашната му готовностъ за жертва предъ олтарѣ на нашата сжжпа свобода сж голѣмо доказателство за единението, което никога не е преставало да сжществува между българския народъ. Нѣщо повече, сега, когато мирнитѣ диктати и тѣхните постановления едно следъ друго падатъ, когато звездата на България отново изгрѣ и показва свѣтлия пътъ къмъ близъкъ, бжденъ възходъ, тѣи много желанъ отъ цѣлия български народъ, когато чисто българскиятъ, поробенъ отъ съседитѣ ни до сега области започнаха да ни се възвръщатъ съ тенденция вѣ най-скоро време всичките да ни се върнатъ

и когато вървимъ къмъ близката **Велика България** единението между нашия народъ се все повече и повече засилва. А това е гаранцията за нашия възходъ.

Впрочемъ, единение и само единение! Това е билъ, еи грѣбна да бжде девиза на всѣки добъръ българинъ!

КАКЪ ЧЕЗНАТЪ БЪЛГАРИТЪ

Въ окр. Карашъ (отъ румѣнски Банатъ) живѣятъ повече отъ 10 хиляди българи вѣ 12 села. Но тия наши кръвни братя вече не се считатъ за българи, а за хървати и сърби.

Историята категорично твърди тѣхния български произходъ: че сж българско-католици, напустили България презъ 1366 год. и заселили се край рѣката Карашъ отъ Банатъ. Въ това отношение се пазятъ още два ценни документа: вѣ архивата при църквата вѣ с. Рафиникъ има една була вѣ която четемъ: „Gentem hanc ex Bulgaria originem trahere ac veros Bulgares esse, nullos dudidei“ (Нѣмаме никакво съмнение, че този народъ произхожда отъ България и е чисто български). А при църквата отъ с. Красова се пазѣ документъ, който гласи: „Krasovani extinde sie dicti duot antenati, primidie corum advenae penes fluvium Karasch, domicilium sibi constituerint de Turciale, provincie, signaure Bulgaria, Servia et Rumelie irihne confluentes“ (Наричатъ ги Крашовене, защото сж тѣ застроили селищата край рѣката Карашъ, но тѣ сж дошли отъ България, Сърбия и Румелия — турски провинции).

Още отъ първите дни на преселението имъ, па и до сега свещениците имъ сж биле хървати, които не сж знаели български и сж служели само на латински и хърватски. Презъ течение на вѣковете тия свещеници сж успѣли да отклонятъ толкова много наши сѣнародници отъ тѣхното национално съзнание и чувство, щото понастоящемъ едва се забелязватъ български следи вѣ езика, носитѣ и обичаите имъ.

А понастоящемъ, вследствие на сключената спогодба между България и Румѣния сж имъ дошли ч. единадесетъ учители отъ Сърбия, които окончателно ще ги откъснатъ отъ насъ, завършийки дѣлото за денационализирането имъ.

Въ сръбския Банатъ пакъ живѣятъ българи, които бавно но сигурно се унгаризиратъ.

СЪОБЩЕНИЕ

Съобщавамъ на интересующитѣ, че САРАФИНИЦАТА НА ЙОРДАНЪ ЕНЕВЪ се премѣсти на ул. „Кн. Симеонъ Търновски“ № 15, гр. ДОБРИЧЪ, на жгѣла подъ градския часовникъ.

Купувамъ и продавамъ злато, златни накити, сребро, различни ценни книжа, като облигации отъ държавния заемъ и др. Сжщо ПРОДАВАМЪ и ИЗПЛАЩАМЪ билети отъ Държавната лотария, кждето ще намѣрите голѣмъ изборъ на лотарийни билети.

Съ почитание
ЙОРДАНЪ ЕНЕВЪ-сарафъ

ул. Кн. Сим. Търновски 15
ДОБРИЧЪ
на жгѣла подъ гр. часовникъ
242-10-9

ИЗЪ ЖИВОТА НА БЪЛГАРИТЪ ВЪ АМЕРИКА

Въ голѣмата задокеанска страна живѣятъ стотици хиляди българи, които сж добре организирани и обединени вѣ едно общо културно-просвѣтно звено.

За да се опознаятъ нашите читатели съ живота на тия далечни наши братя, ние предаваме следнитѣ откъслечи отъ тѣхния хубавъ и угледно списванъ органъ „Народенъ гласъ“ който излиза вѣ Илинойс:

Новини отъ Пенсилваня

За голѣмо съжаление както вѣ всички колонии и нашата тукъ бѣ повлияна и увлечена отъ заинтересовани личности вѣнъ отъ колонията, вѣ доста пакостни начинания, които компрометираха нашата емиграция тукъ вѣ Америка и я раздѣлиха на два враждебни лагери. Тѣзи недоразумения можаха за кѣсо време да поставятъ колонията ни вѣ загриженостъ и засти.

Обаче, за наша гордостъ, отъ известно време се забелѣзва едно общо желание за обединението на всички ни вѣ едно цѣло.

Нedorазуменията, които бѣха се появили между д-во „Отецъ Паисий“ и мѣстната макед. политическа организация почнаха да се уреждатъ съ взаимни отстъпки, МПО дава вече своите забавления вѣ салона на дружеството, а това даде възможностъ братски да седнемъ на масата и да доизгладимъ всички недоразумения.

Напоследъкъ усроената забавѣ отъ г. Кръсто Василевъ, българо-македонски шампионъ отъ Уестъ Пенсилваня, и концерта на г. Георги Кехайовъ бѣха масово посегени отъ всички ни, голѣмия салонъ се указа малъкъ да ни побере.

На концерта бѣха направени апели отъ г. Н. Колчевъ, председател на д-во „Отецъ Паисий“, отъ пишущия тия редове и председателя на МПО г. Кузманъ Ивановъ. Апелитѣ бѣха за обединение на цѣлата ни колония вѣ едно за по здруженъ социаленъ животъ, защото нѣма причини и мѣсто за раздѣляне и караници между насъ. Апелитѣ бѣха изпратени отъ силни аплодисменти, доказателство за общото желание на всички за здруженъ животъ. Това е една отъ главните цели на д-во „Отецъ Паисий“, да обедини цѣлата ни емиграция тукъ вѣ околноститѣ на Питсбургъ вѣ едно, и само тогава ние ще се считаме шастливи, че сме постигнали целѣта на дружеството, като видимъ всички здружено да работимъ за националното, просвѣтително и морално издигане на нашата емиграция тукъ.

НОВИНИ ОТЪ ЧИКАГО

— На 22 февруарий младежката група даде едноактната пиеса „У мистъ Хюзъ“, вѣ която участва г-ци Мери Наумова, Етелъ Наумова, Юорданка Атанасова, Маргарита Теодорова и Дорди Маркава и младежитѣ Джорджъ Ристовъ и Джимъ Пенаовъ. Главните роли се играха отъ Джорджъ Ристовъ и Мери Наумова. Като сждимъ отъ играта на тия млади бѣгарчета, можемъ да очакваме за вѣ бждеще по-чести драматични прояви между колонията ни. Пиесата бѣ дадена подъ ръководството на активната секретарка на младежката група — г-ца Мери Иванова.

— Добила е бебе отъ женски полъ г-жа Невѣна Луисъ, съпруга на г. Никъ Луисъ отъ града ни.

ОСНОВАТЕЛЯ НА МАНАСТИРА ТИСМАНА БЪЛГАРИНЪ

Престъката на о. Никодимъ съ българския патриархъ Ефтимий цѣпенъ приносъ за българо-румѣнските връзки

Въ обемистия томъ „Манастиръ Тисмана“ отъ Ал. Шефутеску се изнасятъ ценни данни, които ни интересуватъ.

Общодоказано е, че манастиръ Тисмана (отъ окръга Горжъ — югозападна Румѣния) е билъ основанъ отъ монаха Никодимъ, дѣсната рѣка на вѣнските князе Владиславъ Койвода (1364—71) и Раду Непру (1373—84) по отношение църковната организация вѣ владенията имъ. Шефутеску, волейки се по югѣршното твърдение на Б. П. Каждеу, нарича попъ Никодимъ „сърбинъ“. Всички, обаче, исторически документи несъмнено изказватъ чисто българския произходъ на основателя на манастира отъ Тисмана. Ржкописатъ Киевския археологически музей, писанъ на българо-славянски езикъ, доводитъ на проф. ачоновски („Християнско гение“) изследванията на Велинъ (Блахо-българския графъ) Студията на Калужняцки българския патриархъ Ефтимий, показватъ попъ Никодима то българинъ.

Но най-категоричното доказателство за произхода на този нахъ сж връзките му съ българския патриархъ Ефтимий отъ рново. Запазена е частъ отъ препис-

ката между Никодимъ и патриархъ. Тя е воена на българо-славянски езикъ. Никодимъ е отправилъ 6 въпроса отъ догматическо-религиозенъ характеръ къмъ патриархъ Ефтимий, на които Шефутеску говори, че билъ „едина отъ най-значимите държавни мъже дѣлокоето си българство и висока православна култура тогава.

Патриархъ Ефтимий е последния български патриархъ. Той бива заточенъ отъ турцитѣ следъ превземането на Търново (14 в.) Ето какъ започва Ефтимий първото си писмо къмъ Никодимъ:

„Пресети, чрезъ твоего писмо ни причини духовна радостъ. Не по-малко се зарадѣхъ, научавайки отъ него за твоята плава любовъ и православно то ти познание. Когато духа сж подхрана отъ божественитѣ писани и се възнеса на горе, незабелязано сж леки крила се издига на висотата на благодетелъта и навѣдайки се на долу, като че ли виждатъ презъ еднъ процентъ извивка съ дързколетие; „колко страшно мѣсто е това!“

Отецъ Никодимъ е написалъ едно евангелие на българо-славянски езикъ, което още се пазѣ вѣ манастира Тисмана.

О.О. Д-во „ДОБРУДЖА“ — ВАРНА

Узаконенъ държавенъ автомобиленъ превозвачъ по пжтническите авто-линии — № 707 Варна — Добричъ и № 708 Варна — Балчикъ — Каварна

СЪОБЩАВА
че отъ 1 февруарий т. г. започна
РЕДОВНАТА ЕКСПЛОАТАЦИЯ НА РЕЙСА

ВАРНА — ДОБРИЧЪ

СЪ СВОИТЕ ЛУКСОЗНИ, НОВИ И КОМФОРТНИ ОМНИБУСИ

Тръгва: отъ ВАРНА (подъ хот. Лондонъ) вѣ 7, 10*, 13, 15, и 19*
отъ ДОБРИЧЪ (пл. Свобода) вѣ 7*, 10, 13, 16* и 19
ДОБРЕ ОРГАНИЗИРАНА КОЛЕТНА И БАГАЖНА СЛУЖБА

Забележка 1: Означенитѣ съ звезди часове, пжтничитѣ отъ Добричъ за Шумѣнъ и отъ Шумѣнъ за Добричъ могатъ да получатъ връзка на спирка БАИРЪ БАШИ.

Варна — Балчикъ — Каварна

Тръгва отъ Варна за Балчикъ и Каварна 7 и 17 ч.
Каварна за Балчикъ и Варна 7 и 17 ч.
Забележка 2. Омнибуса тръгва отъ Балчикъ за Каварна вѣ 8.55 ч. и 18.55 ч. а отъ Балчикъ за Варна 7.50 ч. и 17.50 ч.

Справки на телефони: Варна № 24-43 — Добричъ № 72 106

ДАМСКО ШИВАШКО АТЕЛИЕ НА

ПЕТРАНА НИКОЛАЙ АВРАМОВА

ул. „Царъ Борисъ III“ № 48 — ДОБРИЧЪ
Безупречно и съ вкусъ изработва дамски палта, манти, костюми и всѣкакъвъ видъ рокли
— ВИАГИ НОВИ МОДЕРНИ АЛБУМИ —

243-3-2

Печатница „Добруджански гласъ“

СЪДБОНОСНИЯ ВЪПРОСЪ: ЗЕМЯТА НИ!

Предъ една делегация на българитъ отъ южна Добруджа, която бѣше достигнала въ София презъ 1929 година по най-различни пътища, тогавашния министъръ председателъ, покойниятъ голѣмъ български държавникъ и искренъ патриотъ Андрей Лячевъ, заяви:

„Нѣма по-сигуренъ способъ за денационализирането на една компактна племенна маса отъ. економическото ѣ отслабване. Румънитѣ сѣ сванали това положение и не ще се спратъ предъ нищо въ плана си, който сѣмъ увѣренъ, че ще следватъ всичкитѣ имъ политически режими, да ви съсиятъ стопански и доведатъ до невъзможността да реагирайте срещу всѣки ударъ надъ кулно-просвѣтитѣ ви институти“.

Колко безспорна правдивостъ имаше въ думитѣ на този държавникъ, който остави въ мене най-силното впечатление отъ срещитѣ ми съ българскитѣ държавници! Отъ датата, когато бѣха казани тѣзи проникновени слова, ние преживѣхме единадесетъ тежки години подъ румънското владичество и всѣка година ни носѣше злокобно доказателство за тѣхната пророческа истинностъ.

Основата на економическия животъ на българитѣ отъ Добруджа е земята. Къмъ нея румънската властъ насочи своитѣ удари, безпощадно, безогледно и съ хищечъ замахъ.

И ето какво четемъ въ органа на българското малцинство отъ Румъния в. „Добруджански гласъ“ бр. 16 отъ 5 априль, 1935 година, излъзълъ подъ зоркото око на влашката цензура:

„Насъ ни отнеха не едната, а дветѣ трети отъ земята

Зловещия гласъ на цифритѣ
Въ нова Добруджа цѣлата поземна площъ е отъ 718,562 хек. Отъ нея спадатъ се горитѣ и мѣстата, които не влизатъ въ планозетѣ, сѣ комасирани 573,115 хек. Отъ цѣлата тази площъ, която нѣвга е била почти изцѣло владяна отъ мѣстнитѣ жители, оставени имъ сѣ само 263,588 хек., за които сѣ успѣли да взематъ провѣрочни решения. Резервирани сѣ за неприключенитѣ още дѣла 42,685 хек. — но тия дѣла надали нѣвга ще се разгледатъ, тѣй като специалнитѣ провѣрочни комисиѣ за тѣхъ преустановиха работата си по липса на предваждания въ държавния бюджетъ, тѣй че тѣхъ държавата въроятъ е, да си присвои и раздаде на колониститѣ. На колониститѣ сѣ раздадени 157,077 хектара; създадени сѣ резерви за селски пасбища, нови колонизирвания и др. 67774 хектара; за нови села 6,471 хектара; за кавалеритѣ на ордена Михай Витязу 700 хек.; за землѣдѣлскитѣ камари 2,900 хек. и други резерви 2928 хектара.

Тия цифри разкриватъ сѣ зловеща безпѣрностъ една истина, която токова пѣти е била сигнала за тревога на мѣстното население отъ нова Добруджа, а именно: Нему се стане не една трета (както отновяваше специалния законъ за нова Добруджа), а повече отъ половината.

По стѣпкитѣ на злото Испитанията на нашата земя

Както е известно, м-ра на земедѣлнето, г. Сасу, миналата година прокара още едно измѣнение въ нещастния специаленъ законъ за нова Добруджа, а именно въ чл. 18, като санкционирѣ съ него по раншното административно нареждане да не се позволява на българитѣ да купуватъ земя. Веднага това нареждане бѣше използвано на мѣстна почва пакъ противъ мѣстнитѣ поземлени собственици.

Покрутката на земитѣ въ нова Добруджа се монополизира отъ 2 — 3 банкѣ, на чело на които стоятъ нѣколко спашни патриоти, като В. Ковата и др.

Тѣзи банки опредѣлятъ съвършено ниски цени и закупуватъ по тѣхъ отъ мѣстнитѣ жители земитѣ по следния косвенъ начинъ: заематъ на нѣкои румънски суми, изчислени по максимумъ 4000 лей на хектаръ за късъ срокъ (най-много 4 години) дължитѣ, бѣдѣйки съвършено несостоятелни хора, (селски учители, дребни чиновници дори колонисти) сигурно не ще могатъ да изплатятъ на срока ипотечния заемъ и следователно земята ще премине въ собственост на банкитѣ.

Ето какъ се начеся окончателния и най-страшния ударъ върху и тѣй обеднелия добруджани.

жански народъ“

Цифритѣ, доколкото помниме, сѣ взети отъ румънски официаленъ източникъ и следователно, могатъ да бждатъ смѣтани като достовѣрни. Фактъ е, че нито единъ официаленъ румънски органъ не посме да ги опровергае, а излизания тогава цинцарски листъ „Легионари“ отговори съ една ругателска статия, въ която се закани, че и „това, което по благоволенieto на крайно отстѣпчивата румънска държава е оставено на българитѣ, трѣбва да се отнеме“.

Въ унисонъ на усилията, които правихме ние — добруджанци — за да се боримъ съ този страшенъ ударъ, българската държава не пропушаше ни единъ случай да не заяви, че не признава законположенията, съдадени отъ северната ѣ съседка съ целъ да се отнеме голѣма частъ отъ чистата поземлена собственост на българитѣ отъ южна Добруджа.

Днесъ нашата родна земя е свободна, югото което наложи несправедливия и сѣсипателенъ за мѣстното население поземленъ режимъ, вече не съществува.

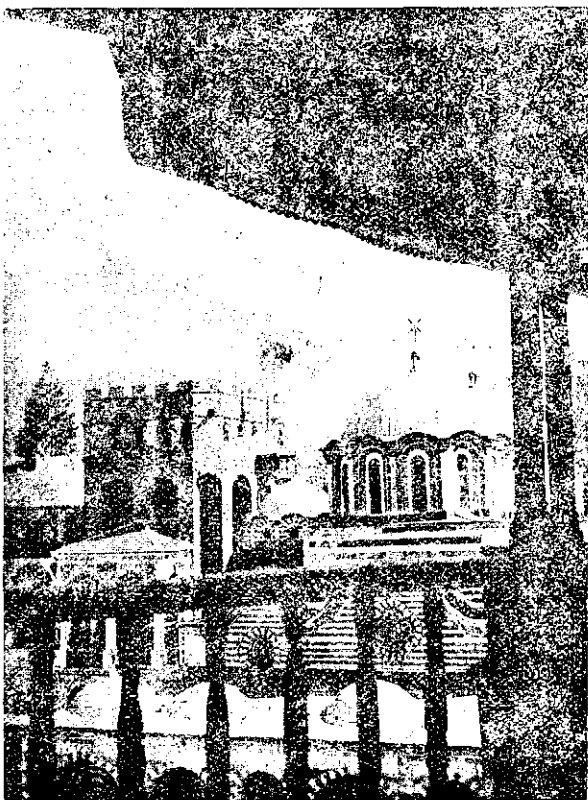
Трѣбва ли да продължава да съществува фактически неправдата?

Ето въпроса, който отправяме къмъ всички ония, които иматъ съдбоносното назначение да разрешатъ окончателно този проблемъ!

Л. П. СТАНЧЕВЪ

Добруджанци КТОРИ НА РИЛСКИЯ МАНАСТИРЪ!

На 13 януарий 1833 г. избухва стихиятъ пожаръ и унищожава църквата и манастирскитѣ сгради изградени отъ 1335 г. отъ Севасто Хреля. Манастира изпада въ ужасно положение, но манастирскитѣ братя не оставатъ само нѣми зрители на станалото нещастие. Тукъ ролята на таксидотитѣ (проповѣднитѣ) е вече напълно изпълнена. Отъ градъ на градъ и отъ село на село трѣватъ да събиратъ помощи, а голѣмиятъ ламаскиранъ монахъ Ефремъ стигна въ Добруджа. Минава Силистра, Балчикъ, Добричъ и крачи изширжитѣ друмища на златна Добруджа. Отзовава се къмъ Тулча. Това сѣ частъ

отъ градоветѣ, които отецъ Ефремъ посещава и събира помощи. Но добруджанскитѣ българинѣ не се задоволява само съ даденото тайно на отецъ Ефрема. Никола Секуловъ и жена му Тедора отъ гр. Тулча даватъ повечко сръдства, съ поръчение да се изплатятъ икони за тѣхното душевно успокоение. Много сѣ имената на добруджанци, които красятъ икони, стенописи и плочи, които засвидѣтелствуватъ дадени сръдства за изграждането на Рилската св. обителъ. Тая монументална сграда, която ние виждаме днесъ. Въ продължение на четири години нашитѣ

колега г. П. Савиновъ, ровейки се въ тѣхъ исторически документи на Рилския манастиръ, е успѣлъ да направи една грамадна колекция отъ снимки и да уреди първата фото-изложба на Рилската света обителъ въ картини. Съюза на провинциалнитѣ професионални журналисти счита за свой дългъ да вземе подъ свое покровителство изложбата на 6 априль въ салона на кино Сплендидъ. въ 11 часа преди обѣдъ ще стане тържественото откриване. Добричкитѣ граждани ще посетятъ тази изложба, за да видятъ и едно свое дѣло, на което не сѣ останали безучастни.

ПУШЕТЕ ПЛОВДИВСКИТЪ ЦИГАРИ ЗОРА

Повече внимание на младитѣ сили...

При всѣки разговоръ на подобна тема съ пребиваващитѣ въ България германци азъ получавахъ този отговоръ: „При насъ се търсятъ младитѣ сили“

Този въпросъ за насъ е все още проблематиченъ.

Имаме млади, гворчески сили, които не сѣ впрегнати въ ползотворна общественна работа. Сили, въ пълната смисълъ на тази дума, които само поради невнимание, — а за нѣй-голѣмо съжаление, може би и поради нехайство — стоятъ нѣкакси и страна, — неизползвани, пренебрегнати.

Излишно е да говоримъ за резултатитѣ отъ извикването на младитѣ сили въ обществе-

но-политическия животъ. Достатъчно е да посочимъ Германия.

Страна, въ която се дава възможностъ да се проявятъ всички сили, въ най-широкъ смисълъ; където и най-малката заложба има начинътъ да се развие, а заедно съ това и да принесе максимумъ полза на обществото.

Добрѣ ще бжде нашитѣ отговорни фактори да обрнатъ повече внимание на този въпросъ и да му дадѣтъ възможното най-добро разрешение, съ твърдата вѣра, че този актъ ще бжде въ полза на обществото, както понастоящемъ, така и за въ бждеще.

Г. Л. М.

ВАЖНО ЗА ПЪТУВАЩИТЪ

Съобщаваме, че отъ 8 февруарий 1941 год. автомобилнитѣ агенции отъ ханъ „Балканъ“ и площадъ „Свобода“ 27, които подържатъ редовни рейси отъ

Добричъ-Балчикъ-Казария-Шабла; Добричъ-Силистра; Добричъ-Армуллий; Добричъ-Спасово и Добричъ-Карллий, се премѣстиха въ новооткритата си агенция, срещу пожарната команда на ул. „Фонъ Макензенъ“ 45 (бившъ складъ на овозия)

114

Отъ дирекцията

БЪЛГ. ЗЕМЕДѢЛСКА И КООПЕРАТИВНА БАНКА

Нар. учреждение за обслужване съ кредитъ бѣлг. стопанства и кооперации ОСНОВАНО ВЪ 1864 г. Капиталътъ е неограниченъ

ОБСЛУЖВА СЪ КРЕДИТЪ: Земедѣлскитѣ стопанства, земедѣлскитѣ кредитни и кооперативни потребителни дружения, тѣхнитѣ съюзи и воднитѣ синдикати; занаятлий гѣ и занаятчийскитѣ кооперации; поп. банки и тѣхнитѣ сѣ ози.

ДОСТАВЯ: Земедѣлски оръдия и машини, подобрени семена за посѣвъ на зърнени храни и фуражъ, меденъ сулфатъ (синъ камъкъ) за прѣскане и предпазване лозята и овозитѣ градини отъ болести и за защита отъ паразити; купува бабъръ, дървенъ материалъ, смазочни и горивни материали; за античйски материали и пр.

ПОСРѢДНИЧИ: за продажба и износъ за чужбина на земедѣлски произведения, събирани отъ кооперативнитѣ сдружения: тютюнъ, пашкули, розово масло, прѣсни, сухи и консервирани плодове, зърнени храни и фуражъ, мешини, сахтиянъ, в. л. м.

ИЗВЪРШВА: всички банкови операции, приема спестовни влогове, срочни и безсрочни, при най-износни условия.

СЕДАЛИЩЕ И УПРАВЛЕНИЕ ВЪ СОФИЯ, 112 клонъ и 53 агенти въ всички производствени, земедѣлски градове и села. 50 попул. банки въ цѣлата страна, които извършватъ влогово-акредитивна служба.

АСПАРУХЪ АЙДЕМИРСКИ АДВОКАТЪ

БУЛЕВАРДЪ „ЦАРИЦА ИОАННА“ — № 4 — СОФИЯ
Телефонъ 2-48-79

Електрически инсталации въ домове и заведения, вентилатори и мотори при СПЕЦИАЛНИ ЦЕНИ

Д. ПЕТРОВЪ
Магазинъ СМОКОВЪ

Узаконява индустриални предприятия и работилници съ всички книжа и планове

УЧЕБНИЦИ за отдѣленията, прогимназиитѣ и гимназиитѣ;

всички прочитни книги, ръководства за учители, учебни помагала и пособия; канцларски материали и счетоводни теетери за общини и училища при най-износни цени ще намѣрите въ

КНИЖАРНИЦА „ЛЕВСКИ“ ПЛОВДИВЪ

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

Икономическият ежедневиен живот, стопанство, културен живот и широка разгласа

ПОЗЕМЛЕНИЯ ПРОБЛЕМЪ И УПРАВЛЕНИЕТО

Как се поставя поземления въпрос въ Добруджа. Работата на комисарството. Интересът на министър председателя към проблема (От нашия софийски редакторъ)

М-рът на земеделието г. Кушев, както самъ той ни съобщи, възнамерява да предприеме една обиколка въ Добруджа, за да посети градове и села и на самото място да се осведоми за проблемите, които чакат своето разрешение. Въроятно, г. министър Кушев ще бъде придруженъ въ своята обиколка отъ комисаря за Добруджа г. Цанко Каракуневъ и отъ неговитъ помощници въ М-вото на земеделието. Най-важните проблеми за Добруджа сж поземленият. Тъ сж вече известни и очертани. Тъ сж и конкретно поставени. По тяхъ добре е ориентиранъ и м-ръ-председателя г-нъ проф. Богданъ Филевъ, както и м-ра на земеделието г. Димитър Кушев, който е въ честъ досега съ комисаря за Добруджа. Последниятъ работи усилено върху поземления въпрос. И въ скоро време той ще бъде готовъ съ своя докладъ.

Отъ този проблемъ живо се интересува и м-ръ-председателя г. проф. Филевъ, който следи работата на комисарството и иска да бъде държанъ въ течение. Следъ като комисарътъ за Добруджа г. Цанко Каракуневъ изработи окончателно своя докладъ по поземления проблемъ въ Добруджа ще го докладва на м-ръ-председателя и м-ра на земеделието и следъ това ще бъде разглежданъ отъ Министерския съветъ. Въпроситъ се движатъ бърже и желанието на ръководнитъ фактори е този въпросъ да се раз-

реша безъ отлагане и протакане. Това убеждение имамъ отъ моитъ разговори съ г. г. министритъ, които иматъ прѣка връзка съ комисарството и отъ разговора ми съ комисаря за Добруджа г. Каракуневъ. Не мога да не кажа, че се работи съ старание и се залѣга. Желанието е да се даде, колкото е възможно въ най-краткъ срокъ, най-добро разрешение на поземления проблемъ въ Добруджа. Да и се даде едно най-добро и най-справедливо разрешение.

Успоредно съ това взиматъ се всички мѣрки да се преведе успешно предстоящата пролѣтна полска работа въ Добруджа. Що се отнася до администрацията въ този край тя е вече почти установена и поела своята работа. Самъ лично м-рът на вътр. работи г. Габровски употребява всички усилия административнитъ органи въ Добруджа да бъдатъ на своята висота и съ нужднитъ качества. Въ това отношение лично г. м-ръ Петъръ Габровски ръководи работата и нито едно назначение въ Добруджа по административното ведомство не става безъ неговия непосредственъ контролъ.

Но за всѣка работа се иска минимумъ време. И за разрешаване въпроситъ, съ живота на Добруджа и нейнитъ нужди се иска нужно време. Нека се има малко търпение. Добрата воля е на лице.

ЛЮБОТЪНЪ

ВЪВЕСТИ

— Вчера пристигна въ града ни, идещъ отъ Шуменъ областниятъ директоръ г. Стефанъ Пеневъ. По пътя г. директоръ се е отбилъ въ нѣколко села.

Днесъ г. Пеневъ ще приеме въ кабинета си делегация, а утре ще замине изъ околнитъ въ връзка съ разселването, оземляването и провеждането акцията за подпомагане на нуждаещото се население, за която целъ сж отпуснати три милиона лева, съ които се закупува брашно.

— На 29 т. м. сжбота вечерта народния представителъ г. Лазаръ Поповъ ще говори предъ публично събрание въ гр. Балчикъ. На 30 мартъ, нѣдѣля сутринта въ 10 часа г. Лазаръ Поповъ ще говори на голѣмо събрание въ Добричъ въ сѣлона на кино-театъръ „Модеренъ“

— Въ отговоръ на изложението, напавено отъ пом. кмета на Добричъ г. Иванъ Захариевъ, комисарътъ за Добруджа г. Цанко Каракуневъ е разпоредилъ до всички градски и селски общини отъ нашата провинция да изпратятъ въ комисарството подробни сведения за горитъ и лѣсницата, които сж били общински владения преди румѣнската окупация.

— По настоящемъ се раздаватъ последнитъ резерви отъ халитата въ нашия край. Раздаването става наспоро нуждитъ на преселницитъ и описанитъ количества, оставени въ северна Добруджа.

— На 30 т. м. въ с. Касъмъ е свикана конференция отъ всички началници на служби въ околната и всички кметови и кметски намѣстници. Конференцията ще се председателствува отъ околийския управителъ г. Минчо Цоневъ.

— Македонското женско благотворително дружество въ София, което издържа сиропиталище „Битоля“ е внесло въ М-вото на вътр. работи 10.000 лева за подпомагането на беднитъ добруджански семейства. Тази сума е събрана отъ чая, който македонското женско дружество даде въ София. Сумата ще бъде препратена чрезъ шуменския областенъ директоръ въ Добруджа по предназначението ѝ.

Малкитъ питомци отъ сиропиталище „Битоля“ отдѣлятъ отъ своя залькъ и даватъ на беднитъ добруджанци. Сумата е малка, но жестътъ е красивъ и може да послужи за примѣръ.

Сиропиталище „Битоля“ е основано въ гр. Битоля, намиращъ се въ западна Македония, въ политъ на Пелистеръ-планина, въ 1903 год., следъ прочутото и кърваво Илинденско въстание, което е едно отъ най-масовитъ български въстания. Това сиропиталище се основа въ Битоля, за да приеме първитъ сираци отъ въстанието. Избраха се децата, чийто бащи паднаха въ кървавата борба срещу потисницитъ на Македония.

— Вториятъ списъкъ съ именитъ, необявени съ първия такъв, обложени съ данъкъ сгради и поземленъ данъкъ е обявенъ предъ общината и въ службата данъци, берии и такси. Заинтересованитъ могатъ да ги прегледатъ и ако не сж доволни отъ наложенитъ имъ данъци да ги обжалватъ въ 14 дневенъ срокъ отъ деня на обявяването имъ.

— КОМИСИИТЪ по проверка на запаснитъ, добитъ-

Свѣта подъ знака на пътуването на Мацуока

Важни съвѣщания въ Москва. Колко ще трае посещението въ Берлинъ

Берлинъ 27 (ВП) Японския имперски министъръ на външнитъ работи ще престои въ столицата на Герания четири дни и на 30 мартъ ще потегли за Римъ, кждето ще пристигне на 31 с. м.

Анкара 27 (Т. А.) По нареждане на самия г. Мацуока, японския посланикъ въ Турция и управляващия легацията отъ София заминаха за Берлинъ, кждето ще пристигне и японския посланикъ отъ Тиши, за да се съвѣщаватъ съ своя министъръ.

Точно 27 (ВП) Японскитъ вестници предаватъ изъясненията на г. Мацуока, по случай срещата си г. Сталинъ, въ които се казва:

ГЪРЦИЯ ИЛИ ЩЕ КАПИТУЛИРА, ИЛИ ЩЕ БЪДЕ УНИЩОЖЕНА

Буда-Пеша 27. Унгарскитъ вестници пишатъ, че на Гърция следъ подписването отъ Югославия на тристраненъ пактъ остава да избира между капитулацията и сигурното загиване като държава. Ако тя предпоче да вземе второто решение, Англичанитъ ги очаква участъта имъ при Дюнкеркъ

Турция сжщо трѣбва да се съобразява и да не се увлича по залѣг-

Берлинъ 26 (В. П) На въпроситъ, отправени къмъ компетентнитъ берлински сѣрди, е било отговорено, че присъединяването на Югославия къмъ тристранния пактъ ще бъде последвано отъ още много други държави.

ка и превознитъ сѣрства въ южна Добруджа привършватъ своята работа на 31 мартъ т. г. Разрешава се на всички неявили се до сега на прегледъ въ своитъ села отъ Добричка, Балчишка и Касъмска околии, или не представили добитъка си за проверка, да сторятъ това предъ централната проверочна комисия въ гр. Добричъ. Сжщото се отнася и до ония добруджанци отъ северна Добруджа, които сж се премѣстили отъ едно село въ друго, или сж били дали добитъка си за изхранване въ Провадийско и не сж имали възможностъ да се явятъ предъ комисии. Не сторилитъ това подлежатъ на глоба въ размѣръ на хилъа лева.

— Поради едно техническо опущение, пропуснато е името на автора на статията: „Единение и само единение“ на II-ра страница. Той е г. Благо Елчинъ, учител, с. Токчиларъ.

„азъ силно вѣрвамъ, че отношенията ни съ Съветския съюзъ ще се подобрятъ още по вече“

Ню Йоркъ 27. „Юнайтедъ пресъ“ съобщава отъ Москва, че японския външенъ министъръ е ималъ двучасовъ разговоръ съ г. Сталинъ, въ

който сж разгледали отношенията между двѣтѣ страни. Въ политическия сѣрди отъ американската столица се отдавало голѣмо значение на този разговоръ, като се смѣтало, че въ него е сжлъ засегнатъ и въпросъ за Съединенитъ Щати.

ТУРЦИЯ Е ИЗНЕНАДАНА ОТЪ РЕШЕНИЕТО НА ЮГОСЛАВИЯ

Анкара 27 (ВП) Тукъ присъединяването на Югославия къмъ тристранния пактъ направи силно впечатление. Турската общественостъ е изненадана отъ решението на Бѣлградъ. Въ турскитъ пратителствени сѣрди се подчетава, че югосла-

вянското присъединяване къмъ тристранния пактъ иде да оправдае отбранителното държание на Турция, която не се е подала на нѣкои пагубни внушения. Бѣлградъ е отхвърлилъ английскитъ планове за Балканитъ

срещата си съ Иднънъ въ сѣлъ Сараджоглу отъ Критъ.

ОЧАКВАТЪ СЕ СРАЖЕНИЯ ВЪ ОКЕАНА

Алжежирасъ 26. Английската бойна флота, която се намираше на котва въ Гибралтаръ, днесъ е напустнала базата си, като е взела посока къмъ Атлантическия океанъ.

Споредъ нѣкоитъ лквания въ Атлантика се очаквали голѣми бойни акции.

Москва 26. Споредъ открие тѣзи броненосци

Балчишко градско общинско управление

Обявление № 1395

гр. Балчикъ, 21. III. 1941 година

Балчишкото градско общинско управление обявява на интересуващитъ се, че на шестнадесетия (16) день — отъ 8 до 12 часа — отъ публикуването на настоящето, въ тържната зала на общината ще се произведе търгъ съ явно наддаване и отдаване на наематели експлоатацията на общинскитъ покрити недвижими имоти за времето отъ 1. I. 1941 год. до 31. XII. 1942 година а именно:

1. Будката на улица 37 до околийското управление.
2. Казиното подъ общината на улица 1-ва състоящо се отъ кухня и помѣщение за ресторантъ — като се изключи, източното помѣщение т. е. даватъ се само двѣтѣ помѣщения.
3. Депозита за гасъ на улица 66 до околийското управление.
4. Депозита за гасъ на улица 47 до халитъ.
5. Дюкяни месарски халитъ № № 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 и 12.
6. Дюкяни зарзаватчийски халитъ № № 2, 3, 4, 14, 15, 16, 17, 19, 20 и 21.
7. Кжщата находяща се на улица 71.

Поемнитъ условия могатъ да се разгледатъ въ общината всѣки присѣственъ день.

Разносцитъ по произвеждането на търгътъ сж съ смѣтка на наемателитъ.

Залогъ за правоучастие е 5 на сто закона за Б. О. П. задължително.